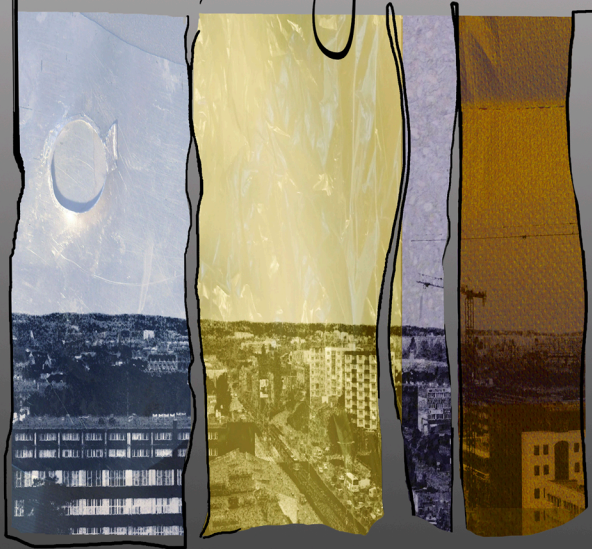

ZAPROSZENIE DO PUBLIKACJI W NAUKOWYM CZASOPISIE UNIwersytetu Gdańskiego „JEDNAK KSIĄŻKI”

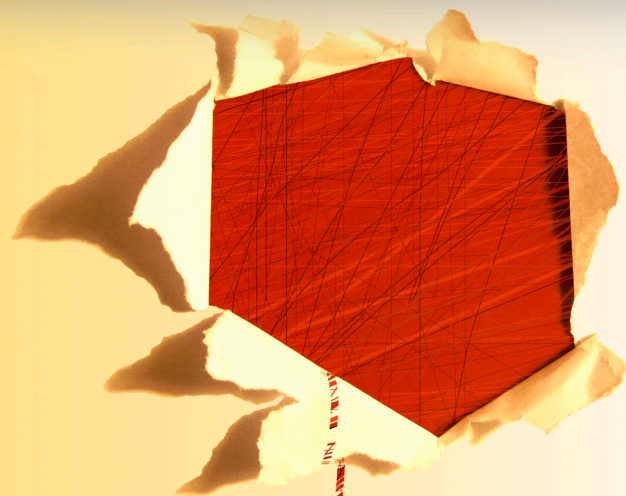
<http://cwf.ug.edu.pl/ojs/index.php/JednakKsiazki>

(Mało)Miejskość

2014 nr 1

autorka plakatu: Agnieszka Wielewska

„My, Naród...”
Polski mit
narodowy
dzisiaj

2015 nr 3

autorka plakatu: Agnieszka Wielewska

jednak
książki

Gdańskie Czasopismo Humanistyczne

O MŁODEJ POLSCE MNIEJ ZNAJANEJ

2015 nr 4

autorka plakatu: Agnieszka Wielewska

jednak
książki

Gdańskie Czasopismo Humanistyczne

Reportaż literacki.
Pogranicza

2016 nr 5

autorka zdjęć: Milena Żarnowska

Zaproszenie do publikacji w 7. numerze czasopisma Uniwersytetu Gdańskiego

„Jednak Książki. Gdańskie Czasopismo Humanistyczne”:

Tytuł numeru:

Pomiędzy dziećmi i dorosłymi. Przekraczanie granic w literaturze dla dzieci i młodzieży

Redaktor naczelna: prof. Ewa Graczyk

Redakcja numeru: dr Monika Pomirska

Strona www czasopisma:

<http://cwf.ug.edu.pl/ojs/index.php/JednakKsiazki>

Finalna data przesłania artykułów: **10 sierpnia 2016 r.**

Artykuły prosimy przesyłać na adres:

monika.pomirska@gmail.com

Wszelkie pytania prosimy kierować na adres: martyna.wielewska@gmail.com

*

Książki dla dzieci i młodzieży zajmują określone, ugruntowane miejsce w dyskursie kulturowym. Mówi się o nich, bada, analizuje i interpretuje w różnych kontekstach: historyczno i teoretycznoliterackim, pedagogicznym, antropologicznym, socjologicznym, filozoficznym. Od samego początku istnienia literatury dla dzieci, od wieku XVIII, towarzyszą temu zjawisku

pytania, sugestie i spory. Pytania „jak uczyć, bawić?”, sugestie, aby literatura dziecięca rozwijała się w kierunku „od dydaktyzmu do artyzmu” (teza K. Kulickowskiej), spory o wartości.

Lektury dziecięce, poddawane weryfikacji przez dorosłych: pedagogów, krytyków, badaczy oraz dziecięcych czytelników stanowią zbiór, obszar literatury, w którym panuje nieustanny ruch. Wyrazista odmienność łączy się tu z niedookreśleniem i płynnością, teksty wędrują, zmieniając np. swoje półki – z dziecięcych na dorosłe i na odwrót. Ograniczenia, wynikające z postulatywności i użytkowości literatury dziecięcej nie powodują jej zamknięcia, paradoksalnie to w niej często można powiedzieć i pokazać więcej.

Interesujące może być przyjrzenie się i zbadanie sposobów, środków i strategii, dzięki którym lektury dziecięce stają się otwarte, zawierają w sobie potencjał do wciąż nowych interpretacji. Dla opisu tego zjawiska szczególnie przydatna wydaje nam się formuła **przekraczania granic**, rozumiana szeroko, uwzględniająca różne aspekty obecności i funkcjonowania literatury dziecięcej w kulturze i życiu społecznym. Otwiera ona także pole do dyskusji nad pozytywnymi i negatywnymi efektami tego procesu, wtedy pojawiają się problemy i pytania o:

- zagadnienie odbioru i odbiorcy; lektury przeznaczone dla dzieci czytane przez dorosłych – kiedy i dlaczego tak się dzieje, czego dorosły czytelnik poszukuje i co odnajduje? Proces odwrotny – przejmowanie przez młodych czytelników książek nie kierowanych do nich: jakie cechy tekstu temu sprzyjają?
- istnienie gatunków i konwencji, które nie zakładają, nie preferują wieku odbiorcy, ale czytane są chętnie i w dużej ilości w określonych okresach życia. To hipoteza i pytanie, czy tylko literatura dla dzieci zakłada określonego odbiorcę, czy także literatura dla dorosłych nie apeluje w ukryty sposób do wieku czytelnika, uwzględnia jego oczekiwania i potrzeby.
- teksty pograniczne, o wyraźnie podwójnym adresie czytelnicznym (np. J. Korczak, H. Górska, D. Terakowska, J. Rudniańska)
- przekraczanie norm obyczajowych, kulturowych – tematy niewygodne, kontrowersyjne, uznawane za „nieodpowiednie dla dzieci”, tabu – śmierć, cierpienie, wojna, bieda, przemoc, role płciowe, polityka.
- wykroczenia przeciw „dobremu wychowaniu” – bohaterowie niegrzeczni, nieposłuszni, zbuntowani. Dzieci kontra dorośli, przełamywanie, przekraczanie obowiązujących wzorców wychowawczych.
- literatura jako pole walki ideologicznej, granice między wychowaniem a manipulacją.
- podważenie arkadyjskiego mitu dzieciństwa, czy zastępuje go jakiś nowy, współczesny mit?
- nowe formy literackie, przekraczanie granic gatunkowych (np. pensjonarska powieść wampiryczna), komiks, książki multimedialne – kto czyta?
- wewnętrzne granice badań nad literaturą dziecięcą, możliwości wprowadzania do wypracowanych, ugruntowanych tradycją sposobów analizy i interpretacji teorii takich jak psychoanaliza, krytyka feministyczna, badania kulturowe, postkolonializm.

WSKAZÓWKI EDYTORSKIE DLA AUTORÓW

Format tekstu głównego oraz bibliografii:

- czcionka Times New Roman, 12 pkt, interlinia 1,5
- tekst wyjustowany, wcięcie akapitowe 1,25
- graficznie wyodrębnione cytowania czcionka 10 pkt, interlinia 1,5
- jedyna dopuszczalna forma wyróżnienia to druk r o z s t r z e l o n y

BIBLIOGRAFIA – styl Chicago

(zob. <https://pbn.nauka.gov.pl/pci/zakres-wymaganych-danych/bibliografia>)

1. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA ARTYKUŁU NAUKOWEGO:

Tytuł: „Zastosowanie algorytmów genetycznych w optymalizacji sterowania ruchów roboczych suwnicy pomostowej”

Czasopismo: Transport Przemysłowy i Maszyny Robocze

Autor: Kawlewski Krzysztof, Eugeniusz Świtoński

Rok: 2013

Tom: 19

Nr Zeszytu: 1

Strony: 37-41.

Proszę zwrócić uwagę na oddzielenie partii danych kropkami, natomiast cudzysłowu używamy przy oznaczeniu tytułu artykułu. Zastosowanie tej techniki zdecydowanie polepszy czytelność wpisu.

Numer zeszytu wpisujemy w nawiasie.

Uwaga! Znaku dwukropka używamy przed wstawieniem numeru stron, na których został zamieszczony artykuł w danym czasopiśmie.

Wyjątek - jeśli imię autora nie można napisać w pełnej wersji, prosimy wpisać inicjał imienia.

W przypadku publikacji w czasopiśmie oczekujemy: nazwiska i imienia autora, roku, tytułu artykułu, tytułu czasopisma, zeszytu i stron, na której znajduje się publikacja.

Przykład 1.

Kawlewski Krzysztof, Eugeniusz Świtoński. 2013. „Zastosowanie algorytmów genetycznych w optymalizacji sterowania ruchów roboczych suwnicy pomostowej”. Transport Przemysłowy i Maszyny Robocze 19 (1): 37-41.

2. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA ARTYKUŁU W CZASOPIŚMIE INTERNETOWYM:

Autor: Tadeusz Linkner

Tytuł: „Micińskiego zainteresowanie Kaszubami, czyli jak regionalne przydało się ogólnopolskiemu”

Czasopismo: Jednak Książki. Gdańskie Czasopismo Humanistyczne

Rok: 2015

Nr Zeszytu: 4

Strony: 49-62

Data dostępu: 1.11.2015.

Adres www: <http://cwf.ug.edu.pl/ojs/index.php/JednakKsiazki/issue/current>

eISSN: 2353-4699

Przykład 2.

Linkner Tadeusz. 2015. „Micińskiego zainteresowanie Kaszubami, czyli jak regionalne przydało się ogólnopolskiemu”. *Jednak Książki. Gdańskie Czasopismo Humanistyczne* (4): 49-62. Online: <http://cwf.ug.edu.pl/ojs/index.php/JednakKsiazki/issue/current>. Data dostępu 1.11.2015. eISSN: 2353-4699.

3. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA KSIĄŻKI:

Tytuł: Subkultury destrukcji. Studium metodologiczno-kryminalistyczne

Autor: Bronowska Krystyna, Elżbieta Żywucka-Kozłowska, Dariusz Czekan

Rok: 2009

Miejsce wydania: Szczecin

Wydawnictwo: Wydawnictwo PrintGroup

Uwaga! Proszę zwrócić uwagę na dwukropek między miejscem wydania a wydawnictwem.

Przykład 3.

Bronowska Krystyna, Elżbieta Żywucka-Kozłowska, Dariusz Czekan. 2009. *Subkultury destrukcji. Studium metodologiczno-kryminalistyczne*. Szczecin: Wydawnictwo PrintGroup.

4. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA ROZDZIAŁU W KSIĄŻCE:

Tytuł: W poszukiwaniu obiektywnych metod pomiaru jakości usług medycznych

Autor: Lewandowski Roman, Ireneusz Kowalski

Książka: Współczesne wyzwania strukturalne i menedżerskie w ochronie zdrowia

Rok: 2008

Wydawnictwo: Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.

Strony: 253-266.

Uwaga! Prosimy zwrócić uwagę, że po tytule książki należy postawić przecinek.

Jeśli w wpisie bibliograficznym pojawia się miejsce wydania, należy je wpisać przed wydawnictwem.

W przypadku wystąpienia nazwy miejscowości w nazwie wydawnictwa nie należy wprowadzać dwa razy miejsca wydania.

Prosimy o wpisanie w pierwszej kolejności nazwiska i imienia autora (autorów) publikacji, następnie roku, tytułu rozdziału książki, tytułu książki, miejsca wydania oraz wydawnictwa.

Przykład 4.

Lewandowski Roman, Ireneusz Kowalski. 2008. W poszukiwaniu obiektywnych metod pomiaru jakości usług medycznych. W: *Współczesne wyzwania strukturalne i menedżerskie w ochronie zdrowia*, 253-266. Uniwersytet Warmińsko-Mazurski w Olsztynie.

Taki sam zapis proszę stosować także w przypadku adresu bibliograficznego hasła słownikowego, wstępu czy przedmowy.

5. RZYSŁAD STYLU CHICAGO DLA KSIĄŻKI REDAGOWANEJ:

Należy podać imię i nazwisko i dopisać skrót **red.**

Przykład 5.

Przeclawska Anna, red. 1979. Literatura dla dzieci i młodzieży w procesie wychowania. Warszawa: Wydawnictwa Szkolne i Pedagogiczne.

6. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA ARTYKUŁU W KSIĄŻCE REDAGOWANEJ:

Pełny zakres stronic, na których znajduje się dany artykuł proszę wpisywać po dacie, poprzedzając przecinkiem.

Przykład 6.

Banasiak Bogdan. 1990. Interpretacja i styl. Derridiańska wizja filozofii Fryderyka Nietzschego, 44-68. W: Mackiewicz Witold, red. Renesans nietzscheanizmu a marksizm współczesny. Warszawa: COM SNP.

7. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA TŁUMACZENIA:

– Książki

Nazwisko i imię tłumacza proszę wpisywać po tytule książki.

Przykład 7.

Segal Hanna. 2003. Marzenie senne, wyobrażenia i sztuka. Dybel Paweł, tłum. Kraków: Universitas.

– Artykułu w czasopiśmie

Nazwisko i imię tłumacza proszę uwzględnić po tytule artykułu zapisanym w cudzysłowie.

Przykład 8.

Massumi Brian. 2013. „Autonomia afektu”. Lipszyc Adam, tłum. Teksty Drugie (6): 111-134.

8. PRZYKŁAD STYLU CHICAGO DLA ARTYKUŁU ZE STRONY INTERNETOWEJ:

Przykład 9.

Dłużewska Emilia. 2015. „Muzeum POLIN. Berlińskie techno w żydowskim muzeum”. Online: <http://warszawa.wyborcza.pl/warszawa/1,34861,19157117,muzeum-polin-berlinskie-techno-w-zydowskim-muzeum.html>. Data dostępu 10.11.2015.

DODATKOWE UWAGI:

- Pozycje bibliografii proszę wpisywać alfabetycznie według nazwisk autorów bez wprowadzania numeracji.

- W przypadku, gdy w bibliografii uwzględnia się więcej niż jedną pracę danego autora, kolejne publikacje proszę podawać w porządku chronologicznym, zaczynając od najstarszej:

Janion Maria. 1989. Wobec zła. Chotomów: Verba.

Janion Maria. 1995. Wobec końca wieku. Wydawnictwo Uniwersytetu Gdańskiego.

- Gdy więcej publikacji danego autora ukazało się w tym samym roku, proszę o wpisywanie po dacie (bez spacji) kolejnych liter alfabetu (a,b, c...):

Banasiak Bogdan. 2006a. Filozofia integralnej suwerenności. Zarys systemu Markiza de Sade. Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego.

Banasiak Bogdan. 2006b. Integralna potworność. Markiz de Sade – filozofia libertynizmu, czyli konsekwencje "śmierci Boga". Łódź – Wrocław: Wydawnictwo Thesaurus.

- Proszę zawsze podawać W BIBLIOGRAFII **pełny zakres stronic, na których znajduje się dana publikacja**" (artykuł, rozdział w książce, opowiadanie, wiersz, hasło słownikowe itp).

PRZYPISY HARWARDZKIE (wewnątrztekstowe)

- Przypisy proszę zamieszczać w tekście w nawiasie okrągłym bezpośrednio po odwołaniu się do danej publikacji.

- Elementy przypisu: nazwisko autora i rok wydania publikacji, numery przywoływanych stron (po dwukropku, bez skrótu s.):

„W pewnym sensie według Nietzschego podmiot pojawia się jedynie w ramach wymogów moralnego dyskursu odpowiedzialności” (Butler 2010: 57).

- W przypadku powoływania się na kilka prac tego samego autora wydanych w jednym roku, proszę po dacie publikacji dodać małą literę a, b i kolejne (te same oznaczenia muszą obowiązywać przy zapisach w bibliografii):

(Banasiak 2006a: 34) i (Banasiak 2006b: 73)

- W czasopiśmie nie stosuje się przypisów dolnych (także wtedy, gdy miałyby one stanowić rodzaj dopowiedzenia czy komentarza odautorskiego).

ARTKUŁ POWINIEN POSIADAĆ OBJĘTOŚĆ OKOŁO 0,5 ARKUSZA ORAZ ZAWIERAĆ SŁOWA KLUCZOWE I STRESZCZENIE W JĘZYKU ANGIELSKIM.